

af Banen og ingen Indtægt fik af den. Jeg tror ikke, at Forholdet er ganske saaledes, som det er bleven sagt, at det lollandsfalksterke Jærnbaneselskab bruger hele sit Driftsoverflud til Administrationsudgifter. Saa vidt jeg ved, gaar der en Del af dette Driftsoverflud til Forpagtningen af Gjedserbanen. I hvert Fald ved jeg ikke bedre, end at det driver Gjedserbanen og svarer 120,000 Kr. i Forpagtningsafgift. Det System, at Staten bygger Baner paa Laan, have vi her været enige om at være imod, ikke saa meget for Princippets Skyld, idet vi vel have kunnet indse, at man nok en Gang vilde kunne komme dertil, men fordi vi i Øjeblikket ere ganske ude af Raadighed over, hvad der er i Statskassen og se Pengene blive brugte til andre Formaal, som vi ikke ville være med til. Derfor have vi været imod den Slags Banebygning, og da nu Rentegaranti i Virkeligheden er det samme som Statslaan, har jeg ikke villet unblade at tage Ordet for at gøre opmærksom paa dette Forhold. Naar jeg da ser paa denne halve Million Kr., som her skal bruges, ser jeg ogsaa, at det ikke er alene til, hvad man kalder Kyanlæg og til Havnen, men ogsaa til Materiel. Man gaar her saa vidt, at naar der skal anskaffes ny Maskiner og tredje Klasse Personvogne, skal det ogsaa ske ved Statslaan. Naar jeg endvidere ser hen paa de 250,000 Kr. som skulle anvendes til en Ombygning, en større Reparation, eller hvad man nu vil kalde det, af Broen over Guldborgsund, mener jeg dog, at det er at gaa for vidt, at man byder os, at vi skulle garantere Renten heraf til Jærnbaneselskabet, fordi der skal foretages en saadan Reparation. Naar Jærnbaneselskabet har det Gode, at Staten betaler 4 pCt. Rente af dets Anlægsjum, maa det virkelig selv paatage sig en saadan Hovedreparation af dets Bro. Broen er jo ikke gammel, saa vidt jeg ved har den nu været brugt i 17 Aar, og Folketinget har i sin Tid været med til at yde Rentegaranti for Kapitalen til Broens Anlæg saa vel som til Banens Anlæg i det hele taget, men ganske vist imod, at der senere blev oprettet en saakaldet Forstærkningsfond med en Indbetaling af 20 pCt. af Anlægskapitalen. Denne Forstærkningsfond er, saa vidt jeg ved, forøret for nogle Aar siden, men det, som man nu her vil have os med til, er, at vi uden videre skulle gaa ind paa at lade Selskabet faa 225,000 Kr. + Rentetab og deslige, altsaa op til 250,000 Kr. til at bygge dets Bro om for. Jeg mener, at det vil være rettere for Lovgivningsmagten at sige:

Byg selv Eders Bro om, og kunne I ikke bestribe det, gaa saa fallit og lad Regeringen overtage det hele. Det er dog en mærkelig Stilling, at man har et Jærnbaneselskab, der driver Banen, men for de Reparationer og de Anlæg, der skulle til, maa Staten garantere det Renten, medens det selv laaner Pengene, og at det ganske vist selv driver Banen, men at Staten skal betale Renten af Anlægskapitalen. Jeg mener, at saaledes bør man ikke have noget Jærnbaneselskab stillet. Det rigtigste Forhold vilde i dette Tilfælde være, at Staten overtog det hele og drev det. Havde Lovforslaget gaaet ud paa, at Staten skulle overtage det, og at den ud af sin Kassebeholdning skulde betynde disse Anlæg, Havnen, Anskaffelse af Materiel og Broen, saa vilde Lovforslaget for mig have været forstaaeligere og mere tiltalende end nu. Nu lyder det ganske vist paa Rentegaranti, men i Virkeligheden er det Statslaan.

Judenrigsministeren (Singerløv):

Den ærede Taler, der først havde Ordet, det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), mente, at det i og for sig var betænkeligt at gaa til Rentegaranti for dette Selskab efter dets Status, og det kan det ærede Medlem have meget Ret i. Den ærede sidste Taler var af samme Mening og sagde, at man kunde lade Selskabet gaa fallit og tage Stumperne, men jeg tror dog, at ærede Talere, naar de nøjere satte sig ind i Sagen, ville erkende, at man er nødt til at soutenere dette Forhold, at det ikke vil være rigtigst ikke at gøre det, at man skulder vedblive at ordne Trafikkforholdene paa Lolland-Falster, og efter at man er gaaet til en Overenskomst om Gjedser-Rutens Besjergelse, er dette blevet ganske nødvendigt. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er stor Forskel paa, hvorledes man skal stille sig, naar man begynder paa et Forhold, gaar over til noget nyt, og paa, hvilken Stilling man senere kan indtage. Jeg har tidligere udtalt og skal med Fornøjelse gentage, at jeg finder det ganske forfæstligt at gaa til den Slags Statsgaranti, som der her er Tale om; man maa hellere ofre noget alvorligt i Øjeblikket end saaledes skyde over paa Fremtiden, hvad der har vist sig høist uheldigt. Noget andet er, at naar Staten først er inde i et Forhold, er det dens Pligt at soutenere det paa en passende Maade. En anden Sag er, om man, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds antyhede, og som det ærede Medlem for København 7de Valgkreds (C. Hage) ogsaa talte om, skal lade Staten direkte tilvejebringe